El cinquè «match ball» per al Girona

El conjunt gironí tindrà diumenge contra el Saragossa l'oportunitat de segellar un ascens que abans Almeria, Lugo, Osasuna i Nàstic han frustrat

Des de fa més d'una setmana que hi ha el cartell «d'entrades exhaurides» per al partit de diumenge a Montilivi contra el Saragossa en què el Girona pot celebrar l'ascens a Primera Divisió. El gol de Maffeo a Tarragona feia fregar-se les mans amb la possibilitat de celebrar la festa diumenge passat però la derrota final contra el Nàstic va evitar-ho. «Millor a casa», deien la majoria dels aficionats després de la desfeta (3-1). El fet que tant Girona com Saragossa en facin prou amb un punt per assolir els seus objectius, pujar i salvar-se respectivament, fa preveure un escenari amb poc espai per a les sorpreses. Tot i això, la consigna al vestidor després de caure a Tarragona és la de guanyar i no demorar més l'ascens. Malgrat l'ocasió desaprofitada diumenge passat i l'enrenou amb el vídeo d'Aday a les xarxes socials, la Gironamania no ha afluixat i l'afició no fallarà. El repte és tan gran que ningú se'l vol perdre i Montilivi rebentarà per veure el que pot ser, tal i com han assegurat darrerement Eloi Amagat i Pere Pons, «el partit més important de la història del club».

L'afirmació dels dos futbolistes gironins és ben certa però també ho és que tant ells com els seguidors blanc-i-vermells l'han sentida, viscuda i patida quatre cops en els últims cinc anys. I és que el duel contra el Saragossa serà el quart match ball per pujar a Primera Divisió que ha tingut el Girona a la seva història. Quatre oportunitats de tocar el cel que Almeria, Lugo, Osasuna i Nàstic consecutivament s'han encarregat d'esguerrar des del 2013. Entremig, això sí, una única alegria final: la permanència amb Machín a la banqueta de la temporada 13-14 en l'última jornada contra el Deportivo de la Corunya (3-1). La de diumenge, doncs, serà la cinquena oportunitat del Girona de pujar a un tren que s'ha escapat quatre cops. Aquesta temporada però, el tren torna a passar només una setmana després de perdre a Tarragona i el Girona, aquesta vegada sí, ho té tot a punt per pujar-hi de caps i fer que ningú el faci caure.

La primera oportunitat d'ascendir és la més llunyana i la més oblidada per culpa de les tres recents en què s'hi ha estat tan a prop. Va ser en la promoció d'ascens del curs 2012-13 amb Rubi a la banqueta. Les derrotes contra Xerez (2-4), Vila-real (4-1) i la polèmica davant l'Almeria (2-1) en les cinc últimes jornades van deixar el Girona sense opcions de pujar directe i el van relegar al play-off. L'Alcorcón va ser el primer rival i els de Rubi van classificar-se per a l'eliminatòria final (1-1 a terres madrilenyes i 3-1 a Montilivi). A la final, però, el Girona es va topar amb un Almeria superior que no va donar cap opció. A Montilivi, els andalusos es van imposar per 0-1 en un bon partit dels gironins en què fins i tot van fallar un penal (Felipe). El resultat deixava coll amunt l'ascens i amb un equip llaçat i carregat de baixes per lesió no hi va haver cap possibilitat a la tornada. El Girona va caure 3-0 al Juegos del Mediterráneo i va patir la primera carbassa. Els Marcos Tébar, Chus Herrero, Jose Martínez, Luso Delgado, Acuña i companyia es quedaven sense el desitjat premi.

Molt més dolorós va ser el segon «no». Un cop de porta als morros dels que fan mal de debò va ser el que es va

endur el Girona 2014-15 en l'última jornada de Lliga. Després d'un frec a frec amb l'Sporting tot l'any, el Girona va arribar a l'últim partit amb la paella pel mànec. Una victòria contra el Lugo donava l'ascens als de Machín. El Girona arribava al partit al límit sense Ramalho, lesionat, ni Richy ni Mas, sancionats. Sandaza va avançar els gironins (m.43) i malgrat perdonar bones ocasions per fer el segon, tot semblava fet. Un cop de cap de Caballero, a un minut i mig pel final del partit, va ensorrar les il·lusions i clavava una de les garrotades més grans de la seva història al club. Condemnats a jugar el play-off, de res va servir el 0-3 a La Romareda contra un Saragossa que, contra tot pronòstic, va remuntar increïblement a Montilivi (1-4), cosa que va posar punt i final altre cop al somni.

Gairebé una volta sencera va costar aixecar-se d'aquella patacada l'any passat (2015-16). No obstant això, l'equip ho va fer i va arribar com un coet al tram final de Lliga fins a aconseguir un bitllet pel play-off. El Girona va desfer-se del Còrdova en la primera ronda (2-1 a l'Arcángel i 3-1 a Montilivi) i es va jugar l'ascens contra l'Osasuna. Al Sadar l'equip hi va perdre 2-1 i a Montilivi, a la tornada, tot estava a punt, com en la temporada anterior, per a la gran festa. Calia, però, guanyar i remuntar i el gol de Kenan Kodro a la segona part va deixar una de les millors plantilles que ha tingut mai l'equip sense premi. Era el tercer matx-ball perdut d'un Girona que tornava a plorar per segon any seguit a Montilivi.

Eloi Amagat, Pere Pons i Richy Álvarez són els únics jugadors que han viscut les quatre anteriors pilotes de partit i repetiran diumenge. Eloi serà l'únic que podrà fer-ho des del camp ja que Pons es va lesionar al camp del Nàstic de Tarragona i el capità Richy encara no està a punt per competir després d'un any en blanc. El desig de tots tres, juntament amb el de la resta de la plantilla, cos tècnic i afició és úincament un: pujar. L'objectiu és a l'abast i tothom confia que a la cinquena vagi la vençuda. Si falla alguna cosa, sempre quedarà un sisè match ball a Còrdova. Però aquí tothom hi vol arribar amb l'agonia superada.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/05/31/cinque-match-ball-al-girona/849200.html?utm_source=rss